

ind. Man kan altså godt stå i den meget vanskelige situation, at man gerne vil sige ja til to af dem og stemme for dem, men ikke for de andre. Så står man altså i den overvejelse dér.

Nu synes jeg, at den nye skatteminister måske skulle forsøge at opdrage sit departement til, at det blev gjort mere hensigtsmæssigt. Jeg ved meget godt, at andre regeringer, også tidligere konservative skatteministre, har gjort det samme, men det er et problem. Der kunne meget vel være noget i dette, vi ville sige hundrede procent ja til, og noget, vi ville sige decideret nej til. Hvad skal vi så gøre? Skal vi stemme imod skatteministeren ved tredje behandling? Det er vores dilemma.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare for at give et eksempel på, hvilket idioti det er.

Vi har to selskaber, der er til salg. Det ene er forholdsvis veldrevet, men ejeren vil gerne af med det, så det kan udvikle sig endnu mere. Det koster 2 mio. kr.

Vi har et andet selskab. Det er ualmindelig dårligt drevet, og det har givet underskud i mange år. Det har et skattemæssigt underskud på 20 mio. kr. Det er 0 kr. værd og skulle sådan set sælges for 0 kr.

Når vi har denne regel, så sælges det ene selskab for 2 mio. kr. eller er til salg for 2 mio. kr. Det andet selskab, det dårligt drevne, kan sælges for 7 mio. kr., fordi der er et skattefradrag, der kan udnyttes.

O.k., måske siger vi så, at vi deler i porten. Den dårlige virksomhedsejer sælger og får 3,5 mio. kr., og den, der vælger at købe det dårligt drevne selskab, tjener 3,5 mio. kr. ved at købe det i stedet for at købe det, der kostede 2 mio.

Jeg forstår ikke logikken, for der er ingen logik. Det er en ren fidus. Fjern den!

Skatteministeren (Carsten Koch):

Så vidt jeg kunne forstå, så spurgte hr. Frank Aaen, hvorfor det her lovforslag ikke skulle ramme i det tilfælde. Man kunne jo også lave eksempler på, at virksomheder, der har et underskud, men som i øvrigt er sunde, og hvor der er en masse beskæftigelse, må lukke som følge af, at ingen vil overtage dem, hvis der ikke er nogen som helst mulighed for at fremføre underskud ved overtagelsen.

Men hvis man følger hr. Frank Aaens anvisninger, så er det, hvad skal man sige, at lukke virksomheder med en damphammer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, fondsbeskatningsloven og aktieavancebeskatningsloven. (Sikkerhedsfonde).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Jeg vil gerne medgive, at det foregående punkt på dagsordenen var indviklet og svært. Hvis jeg så påstår, at det her til gengæld er såre enkelt og let forståeligt, så er det selvfølgelig med en risiko for, at nogen bagefter kan sige til mig, at jeg ikke har fattet, hvad det drejer sig om. Men jeg tager chancen alligevel.

Danske forsikringselskaber har igennem mange år dels via lovgivning, dels via frivillighed oparbejdet store sikkerhedsfonde – selvfølgelig til gavn for de forsikrede. For nuværende er den samlede hensættelse ca. 17 mia. kr. Langt den største del er henlagt med skattemæssig virkning, og det vil sige, at pengene er ubeskattede, og efter gældende lov vil de først blive beskattet, i det øjeblik de bliver brugt til formålet, dvs. sikringsformål eller til anden fordel for de sikrede, eller hvis selskabet går i likvidation. Så vidt, så godt. Men skævheden kommer ind i billedet, hvis ikke forholdet mellem fondsbeløb og den aktuelle forsikringspulje eller forsikringsportefølje er rimelig.